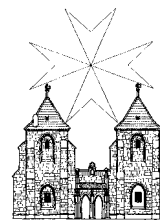

Konventuální kostel Panny Marie Pod řetězem

občasník, informace

ZÁŘÍ L.P. 2016

***Nejde o zbožný a zastaralý sentimentalismus
emeritní papež Benedikt XVI. o Panně Marii Bolestné, Lurdy 15. září 2009***

přeložil Milan GLASER, [www. radiovaticana.cz](http://www.radiovaticana.cz)

Draží nemocní, draží průvodci a ošetřovatelé, draží bratři a sestry!

Včera jsme slavili Kristův kříž, nástroj naší spásy, který nám zjevuje plnost milosrdenství našeho Boha. Kříž je vlastně místem, kde se dokonale projevuje soucit Boha s naším světem. Dnes slavíme památku Panny Marie Bolestné, kontemplujeme Marii, která sdílí soucit Syna k hříšníkům. Matka Kristova, podle tvrzení svatého Bernarda, vstoupila do Synova utrpení skrze soucit (srov. *Homilie na neděli oktávu Nanebevzetí*). U paty kříže se uskutečnilo Simeonovo proroctví: srdce Matky bylo probodeno (srov. *Lk 2,35*), takže i Matka zajisté před mučeným tělem Syna plakala. Její rezervovanost nám nicméně brání změřit propast její bolesti; hloubka tohoto strádání je pouze naznačena tradičním symbolem sedmi mečů. Stejně jako v případě jejího Syna Ježíše lze tvrdit, že toto utrpení přivedlo k dokonalosti také ji (srov. *Žid 2,10*), což ji uschopnilo přijmout nové duchovní poslání, které jí Syn svěřuje těsně před tím než „odevdá svého ducha“ (srov. *Jan 19,30*), aby se stala Matkou Krista v jeho údech. Tehdy prostřednictvím postavy milovaného učedníka Ježíš

představuje Matce každého ze svých učedníků a praví jí: „*Hle tvůj syn*“ (srov. *Jan 19,26-27*).

Maria je dnes v radosti a slávě Vzkříšení. Slzy prolité u paty kříže se proměnily v úsměv, který už nic nepotlačí, třebaže její mateřský soucit s námi zůstává nedotčen. Zásah Panny Marie do běhu dějin to dosvědčuje a nepřestává v Božím lidu vzbuzovat nezločnou důvěru k ní: modlitba *Memorare* („*Pamatuj*“) velmi dobře vyjadřuje toto cítění. Maria miluje všechny své děti a soustředí svou pozornost zejména na ty, které jsou jako její Syn během pašijí obětí utrpení, miluje je jednoduše proto, že jsou její děti podle vůle Krista na kříži.

Žalmista, jenž zdáli vytušil toto mateřské pouto, které pojí Kristovu Matku a věřící lid, prorokuje o Panně Marii: „*Velmoži národa se ucházejí o tvůj úsměv*“ (*Žl 45,13*). Takto

křesťané, povzbuzení inspirovaným slovem Písma, odedávna hledají tento úsměv Naší Paní, onen úsměv, který umělci ve středověku dovedli tak podivuhodně znázornit a ocenit. Tento Mariin úsměv je pro všechny, ale přesto je určen obzvláště těm, kteří trpí, aby v něm mohli najít útěchu a oporu. Hledat Mariin úsměv není otázkou zbožného či zastaralého sentimentalismu. Je to spíše ten správný výraz živého a hluboce lidského vztahu, který nás pojí s tou, kterou nám Kristus daroval jako Matku.

Touha kontemplotvat tento úsměv Panny vůbec neznamená poddat se nadvládě nekontrolované představitivosti. Písmo samo nám zjevuje tento úsměv na Mariiných rtech, když zpívá *Magnificat*: „*Velebí má duše Pána a můj duch plesá v Bohu, mém Spasiteli*“ (Lk 1,46-47). Když Panna Maria vzdává díky Pánu, bere si nás za svědky. Maria jakoby předem s budoucími dětmi sdílí to, že jsme radostí, která přebývá v jejím srdci, aby se tato radost stala také naší radostí. Každá recitace *Magnificat* z nás činí svědky jejího úsměvu. Tady v Lurdech, během zjevení 3. března 1858, Bernadetta kontemplotovala Mariin úsměv zcela zvláštním způsobem. Byla to první odpověď, kterou Krásná Paní dala mladé vizionářce, jež chtěla znát její totožnost. Těsně před tím, než se jí představila jako „*Neposkvrněné Početí*“, jí dala poznat nejprve svůj úsměv, jako by právě to byla nejvhodnější vstupní brána k odhalení jejího tajemství. V úsměvu nejvýznamnějšího ze všech tvorů nám adresovaného se odráží naše důstojnost Božích dětí, důstojnost, která nikdy neopouští toho, kdo je nemocen. Onen úsměv, pravý odraz něhy Boha, je pramenem neporazitelné naděje. Víme, bohužel, že prodlužované utrpení láme tu nejpevnější životní rovnováhu, otfásá těmi nejpevnějšími jistotami důvěry a někdy vede dokonce až k zoufání nad smyslem a hodnotou života. Jsou to zápasy, které člověk nemůže nést sám bez pomoci božské milosti. Když slova nemohou nalézt vhodné výrazy, nastupuje potřeba láskyplné přítomnosti: usilujme tedy být nablízku nejen těm, s nimiž sdílíme své pokrevní svazky nebo s nimiž nás pojí přátelství, ale i těm, s nimiž sdílíme svazky víry. Kdo by nám mohl být blíže než Kristus a jeho svatá Matka, Neposkvrněná? Kristus a jeho Matka jsou schopni nás chápat a obsáhnout tvrdost probíhajícího zápasu se zlem a utrpením více než kdokoli jiný. *List Židům* nám v této souvislosti nám o Kristu říká, že má schopnost „*mít soucit s námi, slabými. Vždyť on sám byl vyzkoušen ve všem možném jako my*“ (Žid 4,15). Chtěl bych prostě poznamenat k těm, kteří trpí, zápasí a mají pokušení obrátit se zády k životu: obraťte se k Marii! V panenském úsměvu je tajemně skryta síla k dalšímu boji proti nemoci a za život. U ní lze rovněž nalézt milost přijmout beze strachu a bez hořkosti rozloučení s tímto světem v hodině, kterou určuje Bůh.

Jak správná byla intuice krásné francouzské duchovní postavy Dom Jeana-Baptiste Chautarda, který v díle *Duše veškerého apoštolátu* křesťanům nabízel častá a horlivá „*setkání s pohledem Panny Marie*“! Ano, hledat úsměv Panny Marie není zbožný infantilismus; je to touha, jak praví Žalm 45, těch, kteří jsou „*velmoži*“ (v. 13). Výrazem velmoži či boháči se v řádu víry míní ti, kdo dosáhli vznešené duchovní zralosti a dovedou proto uznat svou slabost a svou chudobu před Bohem. V tomto velmi prostém projevu něhy, kterým je úsměv, vnímáme, že naším jediným bohatstvím je láska, kterou má Bůh k nám a která prochází srdcem té, která se stala naší Matkou. Hledat tento úsměv znamená především chápat nezaslouženost lásky; znamená také umět vyvolávat tento úsměv naším životním úsilím podle slov jejího milovaného Syna, tak jako se dítě snaží vyvolat úsměv matky tím, že dělá to, co se jí líbí. Co se Marii líbí víme díky slovům, kterými se obrátila ke služebníkům v Káni: „*Udělejte všechno, co vám řekne*“ (srov. Jan 2,5).

Mariin úsměv je pramenem živé vody. „*Kdo ve mě věří,*“ říká Ježíš, „*potečou proudy vod z jeho nitra*“ (Jan 7,38). Maria je ta, která uvěřila, a z jejího nitra vytryskly proudy vod, které zavlažují lidské dějiny. Pramen, který Maria tady v Lurdech ukázala Bernadettě, je prostým znamením této duchovní skutečnosti. Z jejího věřícího srdce matky prýští voda, která očišťuje a uzdravuje. Kolik lidí objevilo a zakusilo ponořením do lurdské lázně něžné materství Panny Marie a přilnulo k ní, aby lépe přilnulo k Pánu! V liturgické sekvenci památky Panny Marie Bolestné je Maria poctěna titulem „*Fons amoris*“, „*Pramen lásky*“. Z Mariina srdce skutečně plyne nezasloužená láska, která vyvolává synovskou odpověď, vede ke zdokonalování bez póz. Jako každá matka, a lépe než každá matka, je Maria vychovatelkou lásky. A proto tolik nemocných přichází sem do Lurd, aby se napili z tohoto „*Pramene lásky*“ a nechali se vést k jedinému prameni spásy, jejímu Synu, Ježíši Spasiteli.

Kristus rozdává svou spásu skrze svátosti a osobám, které strádají nemocí nebo mají handicap, zvláště skrze milost Pomazání nemocných. Pro každého je bolest vždycky cizinkou. Její přítomnost nemůže nikdy zdomácnět. Proto je obtížné ji snášet, a ještě obtížnější je, jak to učinili někteří velcí svědci Kristovy svatosti, přijmout ji jako integrující součást vlastního povolání nebo, podle slov Bernadetty, přijmout „*všechno utrpení v tichu, aby se zalíbila Ježíši*.“ Aby bylo možné

něco takového říci, k tomu je třeba projít dlouhou cestou sjednocování s Ježíšem. Navíc je možné ihned se odevzdat Božímu milosrdenství, jak to ukazuje milost svátosti nemocných. Bernadetta přijala tuto svátost během svého života, silně poznamenaného nemocí, čtyřikrát. Milost této svátosti spočívá v přijetí Krista jako lékaře do svého nitra. Kristus ovšem není lékař na způsob tohoto světa. Aby nás uzdravil, nezůstává stát mimo zakoušené utrpení, ale tiší ho tím, že přichází přebývat k tomu, kdo je zasažen nemocí, aby ji spolu s ním snášel a žil. Přítomnost Krista přichází zlomit izolaci, kterou bolest vyvolává. Člověk už nenese svou zkoušku sám, ale jako trpící úd Krista je způsoben jemu, který se dává Otci a v něm má podíl na zrození nového stvoření.

Bez Pánovy pomoci je břemeno nemoci a utrpení krutě tíživé. Přijetím svátosti nemocných si nepřejeme nést jiné břemeno než Kristovo v síle příslibu, který nám dal, že totiž jeho břemeno se ponese snadno a jeho tíže bude lehká (srov. *Mt 11,30*). Vybízím osoby, které během této mše přijmou pomazání nemocných, aby vešly do takovéto naděje. II. vatikánský koncil představil Marii jako postavu, v níž je shrnuto celé tajemství církve (srov. *LG, 63-65*). Její osobní osudy vykreslují profil církve, která je povolána být jako ona pozorná k těm, kdo trpí. Srdečně zdravím složky sanitární a zdravotnické služby, i všechny ty, kteří různým způsobem v nemocnicích a jiných institucích kompetentně a velkoryse přispívají k péči o nemocné. Rovněž personál pohostinství, průvodce a nosiče, kteří pocházejí ze všech diecézí Francie i ze vzdálenějších míst, aby se v průběhu roku starali o nemocné, kteří přicházejí na pouť do Lurd. Chtěl bych jim říci, že jejich služba je velmi cenná. Jsou náručí církve, pokorné služebnice. Rád bych nakonec povzbudil ty, kteří z důvodů své víry přijímají a navštěvují nemocné zejména v nemocničních kaplích, ve farnostech nebo na poutních místech jako je toto. Kéž v tomto významném a citlivém poslání stále zakoušíte účinnou a bratrskou podporu svých společenství.

Charitativní služba, kterou poskytujete, je službou mariánskou. Maria vám svěřuje svůj úsměv, abyste se ve věrnosti jejímu Synu stali pramenem živé vody. To co konáte, děláte jménem církve, jejímž nejcistším obrazem je Marie. Kéž můžete přinášet svůj úsměv všem!

Na závěr bych se rád připojil k modlitbě poutníků a nemocných a spolu s vámi recitoval úryvek z modlitby k Marii z oslav zdejšího Jubilea: „*Protože jsi úsměv Boha, odraz světla Kristova, přibyték Duchu svatého, protože jsi vyvolila Bernadettu v její bídě, ty, Naše Paní Lurdská, jež jsi hvězdou jitřní, bránou nebes a prvním vzkříšeným tvorem,*“ spolu s našimi bratry a sestrami, jejichž srdce i těla úpí, tě prosíme, vyslyš nás!

Bohoslužby.

Pravidelné bohoslužby jsou slaveny v neděli v 10:00 hodin; v úterý a o Prvním pátku měsíce (2. září 2016) v 17:30 hodin. Mše sv. o 3. neděli v měsíci – 18. září 2016, 25. neděle v mezidobí – bude slavena v latinském jazyce. Příležitost ke svátosti smíření je vždy 30 minut přede mší sv. nebo dle domluvy s knězem. V neděli 25. září 2016 (26. neděle v mezidobí) proběhne **Svatováclavská sbírka na církevní školství.**

Den a hodina		Slavení	poznámka	
1.	čtvrtek			
2.	pátek	17:30	<i>První pátek měsíce</i>	
3.	sobota	sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve	památka	
4.	neděle	10:00	23. neděle v mezidobí	
5.	pondělí			
6.	úterý	17:30		
7.	středa	sv. Melichara Grodeckého, kněze a mučedníka		
8.	čtvrtek	17:30	NAROZENÍ PANNY MARIE, NAŠÍ PANÍ Z FILERMOSU	slavnost
9.	pátek	sv. Petra Klavera, kněze a mučedníka		
10.	sobota	bl. Karla Spinoly, kněze a mučedníka		

11.	<i>neděle</i>	10:00	24. neděle v mezidobí	
12.	<i>pondělí</i>		Jména Panny Marie	
13.	<i>úterý</i>	17:30	sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve	památka
14.	<i>středa</i>		POVÝŠENÍ SV. KŘÍŽE	svátek
15.	<i>čtvrtek</i>		Panny Marie Bolestné	památka
16.	<i>pátek</i>		sv. Ludmily, mučednice	památka
17.	<i>sobota</i>		sv. Kornélia, papeže, a Cypriána, biskupa, mučedníků; sv. Roberta Bellarmina, biskupa a učitele církve	
18.	<i>neděle</i>	10:00	25. neděle v mezidobí	<i>Latine</i>
19.	<i>pondělí</i>		sv. Januária, biskupa a mučedníka	
20.	<i>úterý</i>	17:30	sv. Ondřeje Kim Tae-gona, kněze, Pavla Chong Ha-sanga, a druhů, mučedníků	památka
21.	<i>středa</i>		SV. MATOUŠE, APOŠTOLA A EVANGELISTY	svátek
22.	<i>čtvrtek</i>			
23.	<i>pátek</i>		sv. Zachariáše a Alžběty, rodičů sv. Jana Křtitele	památka
24.	<i>sobota</i>		sv. Pia z Pietrelciny, kněze	památka
25.	<i>neděle</i>	10:00	26. neděle v mezidobí	
26.	<i>pondělí</i>		sv. Kosmy a Damiána, mučedníků	
27.	<i>úterý</i>	17:30	sv. Vincence z Paula, kněze	památka
28.	<i>středa</i>		SV. VÁCLAVA, MUČEDNÍKA, HLAVNÍHO PATRONA ČESKÉHO NÁRODA	slavnost
29.	<i>čtvrtek</i>		SV. MICHAELA, GABRIELA A RAFAELA, ARCHANDĚLŮ	svátek
30.	<i>pátek</i>		sv. Jeronýma, kněze a učitele církve	památka

„Te Deum Laudamus“ – koncert duchovní hudby.

V rámci cyklu „Varhanní nešpory maltézských rytířů“ uspořádá Suverénní Rytířský a Špitální řád sv. Jana z Jeruzaléma, Rhodu a Malty a Společnost pro duchovní hudbu za finanční podpory Městské části Praha 1 v řádovém kostele Panny Marie Pod řetězem v Lázeňské ulici v Praze 1 – Malé Straně již sedmý koncert duchovní hudby v pondělí 19. září 2016 v 17:00 hodin. Na programu jsou díla F. LISZTA, J. G. RHEINBERGRA, F. MENDELSSOHN-BARTHOLDYHO, J. BRAHMSE, C. FRANCKA, G. ROSSINIHO. Účinkují: Valerie RŮŽIČKOVÁ AKEWE – soprán, Jan RŮŽIČKA – bas, Lucie NOVÁKOVÁ – varhany. Vstup na koncert je volný.

Národní Svatováclavská pout'

Ve dnech 27. a 28. září 2016 proběhne ve Staré Boleslavi a v Praze **Národní svatováclavská pout'**. Událost vyvrcholí mší svatou v 10:00 hodin, kterou bude slavit o slavnosti sv. Václava a v Den české státnosti brněnský biskup Vojtěch CÍRKLE spolu s dalšími biskupy a kněžími, kázat bude pražský arcibiskup kardinál Dominik DUKA OP. Více na <http://www.cirkev.cz/pozvanky/2016-08-narodni-svatovaclavska-pout-2016> nebo na <http://www.staraboleslav.com/nsp-program.php>.

SUVERÉNNÍ ŘÁD MALTÉZSKÝCH RYTÍŘŮ
České Velkopřevorství

telefon: 257 530 824
e-mail: gpb@smom.cz

fr. Filip M. SUCHÁN, OPRÆM
rektor kostela

telefon: 731 402 597
e-mail: pmariapodretezem@seznam.cz

<http://www.maltezskyrad.cz>